

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regelfr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie
nieuwsfr. 2.00
Vonnissen en doodsbberichtenfr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

van 1 tot 4 regelsfr. 2.50
Elke regel meerfr. 0.25
Voor meer dan één inlassching, prijs-
volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededelingen
moeten ons toekomen voor Donderdag mid-
dag.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG
WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN REDACTIE :
Drukkerij COLLEE
- (Naam, Mantsch) -
TONGEREN
Posteluks rekening n. 84955.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar,
vooraf betaalbaar
25 centimen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en
aankondigingen, moeten franco gedaan wor-
den aan den uitgever.

Levensvreugde.

«God wil in vreugde zijn gediende» (II Cor IX 7)

Is het waar dat onze tijd arm is aan
vreugde? Dat de menschen ontvreden
zijn, dat iedereen moet tegen zijn lot, en de
aan den ander zijn schijnbaar geluk of wel-
zijn benijd? Helaas, ja, 't is maar al te
waar. De vreugde is al even schaarsch ge-
worden als de vele deugden welke de sa-
menleving mogelijk maken.

Men heeft de vreugde laten wegtrekken
uit leven en er schijnemot voor in de plaats
gesteld. Wat blijft er van cinemabezoek en
dans muziek? Leegte — die men den vol-
genden dag weer op dezelfde manier tracht
aan te vullen, om tot dezelfde teleurstelling
te komen.

« Brood en spelen » verlangde 't Romein-
sche volk van zijn keizers; brood... en veel
lekkernijen en theater en cinema verlang-
men thans — en zijn wij er gelukkiger om?
Hoe meer men verstrooing zoekt, hoe onvol-
daaner men wordt. Ieder voor zich komt
wel eens tot die ontdekking, maar het is zoo
moeilijk zich te onttrekken aan den sleur,
't kost moeite, zich zelf te overwinnen en
ernstige bezigheid te zoeken als ontspan-
ning.

En toch kan er slechts ware vreugde zijn
in nauwgezette plichtbetrachting; niet de
koude plicht als plicht, iets dat ons is op-
gelegd als een juk, maar de plicht door de
liefsde ontvangen en verwarmd, de welbe-
keerde liefdelijchheid jegens den naaste en
jegens ons zelf. Vreugde onzer goede da-
den, over onze overwinningen, onze succes-
sen; vreugde ook over al 't geen ons iederen
dag geschonken wordt; gezondheid, vrien-
dschap, genegenheid; over de boonen en de
bloemen, over de zon die voor ons allen
schijnt, de vogelen die voor ons zingen;
vreugde ook over de regendruppels die de
aarde vruchtbaar maken, over den tegen-
slag, de teleurstelling, die ons hooger opvoe-
ren naar de volmaaktheid, daar zij onze
zwakheid doen inzien en ons aansporen tot
meer voorzichtigheid en ons tegen zelfvol-
daanheid behoeden.

Vreugde is voor den mensch even nood-
zakelijk als lucht en licht; onze natuur
haakt er onophoudelijk naar als hoogste
aardsche goed, en toch... willess en wa-
tons gaan wij langs haar heen op zoek naar
bevrediging van hartstochten en verlang-
ens.

Is de vreugde in ons, dan vinden wij haar
overal rondom — een opgewekte lach, een
vriendelijke blik, een woord brengt vreug-
de voor den ganschen dag.

Er zijn menschen die steeds opgeruimd
door 't leven gaan; en alles valt hen mee,
't zijn zondagskinderen, gelukzaligen en men
noemt hen vaak lichtzinnig zorgeloosdenkt
hen niet in staat 't lichtzinnig zorgeloosdenkt
hen niet in staat 't lichtzinnig zorgeloosdenkt
hen niet in staat 't lichtzinnig zorgeloosdenkt

« Het is niet voldoende, dat de dokter een
ziekte constateert, hij moet al zijn weten-
schap aanwenden om ze te genezen. Welk
nu heeft het, om de kwalen, het leed der
wereld in 't zwart realisme voor te stellen,
zoo men daar tegenover niet de middelen
aanwijst om te verzachten? »

Dat onze tijd arm is aan vreugde is ons
eigen schuld. Hoewerre staan wij van de
vreugde van van heerlijken dichter der
« Florin » van het « Zonneld », den em-
voudigen Franciscus van Assisje, die het le-
ven in eenvoud opvatte in een vreugde?
Zijn onverstoorbare tevredenheid en geluk
was niet 't navolgen van den eenigen re-
gel, die niet 't navolgen van den eenigen re-
gel, die niet 't navolgen van den eenigen re-
gel, die niet 't navolgen van den eenigen re-

HEBT GIJ AL EEN ABONNEMENT
OP ONS BLAD ?

ZOONNET, schrijf dan dadelijk in op ons
bureau, bij den briefdrager of op
het postkantoor.
ZOOJA, wel zorg dan dat u gebuur
zich doet inschrijven tegen a.s. week.
Hoe meer lezers, hoe meer uw blad
verbeteren zal.

Roode Kwakzalvers.

Velen verwachten het reeds in 1928 door
eene Kamerontbinding, doch denklijk zal
het jaar 1929 het jaar der wettelijke kie-
zingen zijn; en wie zich het meest door
kwakzalverij daartoe bereiden, dat zijn de
socialisten.

Eigendom is diefstal!
Wij zullen allen eigendom aanslaan!
Weg met het kapitaal!
Die drie uitroepingen stonden in den niet
lang voorbijen tijd in groote letters in alle
socialistische gazetten; ze werden met de
linkerhand in den broekzak en de rechter-
hand in de lucht luideleels uitgesproken
en uitgescreuwd in alle socialistische mee-
tingen.

En nu dat de kiezingen stilten naderen,
hebben de socialisten een voorstel over de
handelsREGENDOM voorgedragen; ZIJ zul-
len de middenstanders die zij voor luards,
dieven en uitzieters uitmaken nu in hunne
roode bescherming nemen...

Wat roode kwakzalverij!
Hoeveel jaren, of beter hoeveel maanden
het geleiden dat de socialisten in hunne
pers en in hunne meetingen de boeren uit-
scholden als ploegen die in God gelooven;
als domme kinkels;
als weekeraars en uithongeraars;
als lieden wier voortbrengselen niet moech-
ten verhandeld worden juist zoals koln
en andere nijverheidsartikelen, wel moge-
ren verhandeld worden!

Hoe lang is het geleiden dat er door de so-
cialisten uitvoerverboden gesteld werden
tegen de voortbrengselen van den land-
bouw, omdat zulke etelijke waar was, ter-
wijl de roode vloot, de socialistische vis-
schersvloot zich wel wachte haren visch
in België te brengen, maar hem naar En-
geland stuurt omdat zij er daar vette pri-
zen in ponden van maken...

TE LOURDES.

Het is een welbekend feit dat er te Lourdes
jaarlijks een dertigtal genezingen plaats
grijpen, die de krachten der natuur ver-
tegenwoordigen.

Onder die bovennatuurlijke genezingen is
wel die van den heer John Traynor en der
schoonste. Zij heeft plaats gehad den 25 Juli
1923. Traynor was een Engelsch scheeps-
soldaat. Den 8 October 1914 werd hij te Wil-
rijk, bij Antwerpen, door een Duitsche kar-
teltscherf erg aan het hoofd gekwetst. Naar
Engeland teruggevoerd, onderging hij er
een heilkundige bewerking in een gasthuis.

Het Belgisch Schoolschip „Avenir” gestrand
OP EEN ZANDPLAAT DER BAHAMA-EILANDEN GELOOPEN.

Op het eind van verleden week kondig-
den de dagbladen af dat het Belgisch schoo-
lschip « Avenir » gestrand was op een zand-
plaat nabij de Bahama-eilanden.

Dit nieuws bracht in gansch het land, en
vooral bij de families der bemanning, een
grote ontroering teweeg.

Gelukrijk dat de radiobereichten, die op-
volgendelijk ontvangen werden, gunstiger
luiden en ten slotte aankondigden dat alle
gevaar geweken was.

De plaats der stranding. — De « Bahama »
vormen een groep van een twintigtal
kleine en grotere eilanden in den Atlan-
tische Oceaan, tusschen de kust van den
Amerikaanschen Staat Florida, Cuba, Haiti
en Porto-Rico en de Kleine Antillen. Het is
bij een dezer Bahama-eilanden dat de « Avenir »
op een zandplaat geloopt is.

Op het eind van verleden week kondig-
den de dagbladen af dat het Belgisch schoo-
lschip « Avenir » gestrand was op een zand-
plaat nabij de Bahama-eilanden.

HET SCHOOLSCHIP « AVENIR ».

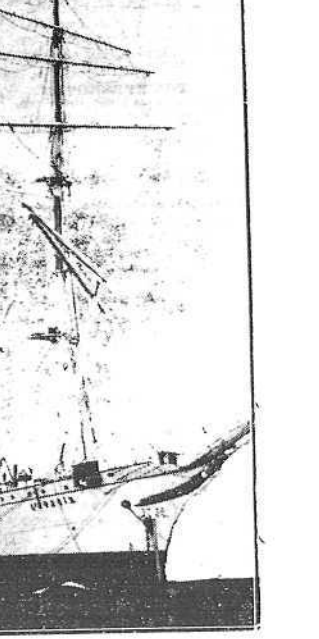
Ofschoon er geen onmiddellijk gevaar be-
stond, stuurde het schip de noordse-
« S. O. S. » uit, die opgevangen werden door
de Amerikaanse kustposten en door ver-
scheidene in den Oceaan varende schepen.
Eene Amerikaanse « salvage-boat », (red-
dingsboot), een sleeper en een Ameri-
kaansch petroolschip zijn dadelijk ter plaats
gevaaren en konden vaststellen dat de strand-
ing van geen ergen aard was. In dien zin
werden door de Amerikaanse radposten
onmiddellijk berichten naar België gezonden.

Goed nieuws. — De sleeper « Warber »
heeft Vrijdag morgen bericht dat hij in de
nabijheid van de « Avenir » kwam en ter
plaats bleef om het schoolschip naar de ha-
ven te brengen, indien de boot de noodige
herstellingen niet zou kunnen doen, en de
reis niet door eigen middelen kon voortzet-
ten.

worden door de bemanning, zonder dat
vreemde hulp noodig was.

De « Avenir ». — Het Belgisch schoolschip
« Avenir » is ons tweede schoolschip, dat te
water gelaten werd na de ramp van ons
eerste schoolschip « Graaf de Smet de Na-
ver ». Het is een viermastzeiler van 3.300
ton. Hij was den 18 September 1927 uit An-
werpen afgevaaren voor Tampa in Florida,
waar het den 30 November aangekomen is.
Dit was zijne tiende lange omvaart sedert
den wapenstilstand en zijn derde vaart
naar Tampa. Thans was het schip op weg
naar de Hollandse haven van Delfzijl, bij
Rotterdam, voor welke haven het eene la-
ding loopvaars aan boord had.

De « Avenir » staat onder bevel van kom-
mandant Remy Vande Sande, Tusschen de
officiëren bevindt zich onzen jongen staats-

HET SCHOOLSCHIP « AVENIR ».

Zaterdag morgen is het goede nieuws toe-
gekomen dat de « Avenir » weer vlot ge-
raakt is en zijne vaart hernomen heeft naar
Miami of Keywest. Aan boord was alles wel
en heel de bemanning was uitmuntend ge-
zond.

De ramp van het eerste schoolschip. —
Wat er met « L' Avenir » is gebeurd doet
ons terugdenken aan de ramp van het on-
ledingschip « Comte de Smet de Naver »,
dat versing op 19 April 1906 in de golf van
Gaskonje en waarbij zes-ens-dertig slachto-
fers omkwamen.

Het schip was op 11 April uit Antwer-
pen vertrokken. Op 18 April 's avonds werd
vastgesteld dat er water in het schip stond,
terwijl de zee over het dek speelde. De
pomp wou niet meer werken. Op 19 April,
om vier uur 's morgens, stond het vast dat
het schip zonk.

De reddingsbooten werden uitgezeld, maar
dit ging met zooveel moeilijkheden gepaard
dat slechts de grootste sloep, met zes-en-
twintig personen veilig te water geraakte.
Intusschen verdween het schip met de rest
van de bemanning.

De sloep werd gezien, ontdekt vier uren
in den namiddag door een zeilboot, de « Dun-
kerker », die de schipbreukelingen gastvrij
opnam en naar Cuxhaven bracht.

Het was tien minuten over zeven toen de
« Comte de Smet de Naver » zonk. Het
schip was onder leiding van kapitein Four-
cault.

De tijd dat het schip zou zinken
was door de bemanning met kalme
vermogen, er was geen paniek, geen klacht,
en elk deed zijn plicht, van het jonge ma-
troosje van 16 jaar tot den ouden zeelink.

Elk bleef op zijn post.
De lichten van een zeiler werden in de
verte gezien, maar deze bemerkte de nood-
schen niet.

Tegen den ochtend werden de drie red-
dingsbooten neergelaten. Maar de wind stond
sterk; zij braken hun meertouwen en sloegen
om; twee inzittenden verdronken.

In de groote boot konden 21 personen
plaats vinden, waarbij zich later nog al
zwevende vijf personen kwamen voegen.
De kadetten die nog op het schip waren
darfden niet in 't water springen, en
toen het schip zonk, werden zij meegesleept
door de zeilen. Hun noodkreet klonken
hartverscheurend. Maar geen menschelijke
hulp kon hen naderen. Zij kwamen om.

Onder hen die zich onderscheidden door
hun moed werd vooral de matroos Taymans
genoemd.

Prinses Astrid en de goede werken.

De Hertogin van Brabant stelt veel belang in de
Werken van Kinderwelzijn. Ook
houd zij eraan door hare tegenwoordigheid de
feesten op te lusteren, die voor doel
hebben aan deze kleine ontferden een wein-
igje te bezorgen. Verleden week was
te Brussel, in de Grote Harmonie een Fran-
co-Pair concert ten voordele van de Krib-
ben d. P. Damen van Barmhartigheid. Eene
kleine ontferden der prinses met hun
gullartigste glimlach. Onze prinses stelt de
Hertogin van Brabant voor te midden der
kinderen, waarvan het jongste later zal kun-
nen zeggen dat het in de armen gedragen
gewest is der toekomstige Koningin der Bel-
gen.

BUITENLAND

AMERIKA.

Voor het licht harer ogen uitdoof.
TRAGISCHE REIS EENER AMERIKAAN-
SCHE. — Miss Carol Howins, twintigjarige
studente aan de universiteit van Wash-
ington, zal over ruim een half jaar reedend blind
zijn. Alle specialisten verklaren eenstemmig, dat
tegenover al kwad, welke haar het licht
harer ogen zal benemen, de wetenschap
moeiteloos staat.

In plaats van zich over te geven aan wan-
hoop en ondoelbaarheid, heeft de jeugdvige
Amerikaansche een kloek besluit genomen.
Zij wilde trachten van haar oogzen zolang
zij ermee zien kon, en zoo nuttig moge-
lijk te maken. Daarom vertrok zij
in Augustus l. l. onmiddellijk nadat zij had
vernommen, welke ramp haar boven het
hoofd hing, naar Europa. Zij bezocht alle
beroemde musea en in haar brieven aan haar
ouders en vrienden beschrijft zij de wonder-
ren van de Londense National Gallery, het
Parisische Louvre en de kunstschatten en an-
tieke bouwvallen van Rome. Thans bevindt
miss Howins zich te Berlin, waar zij even-
eens overtuigd datgene bezichtigd, wat de
natuur en de mensch aan schoons hebben
voorzien.

Inerland een geestkracht, die bewonde-
ring afdwingt.

Zal mevrouw Snyder terechtgesteld
worden? — De advocaten van Mevr. Syn-
der en Gray, ter dood veroordeeld wege-
moord op haar echtgenoot Albert Snyder,
stellen alle pogingen in het werk om van
gouverneur Smith van den staat New-York
genade voor hun cliënte te krijgen.

De « New-York Herald » wou nu te
vertellen, dat de gouverneur duidelijk te ken-
nen heeft gegeven, dat hij niet van plan is
zijn doodvonnis te veranderen. Hij heeft nog
geen officieele beslissing gegeven, maar het
is nu zijn gewoonte geweest om een
vonnis dat door het hoogste gerechtshof
met algemeene stemmen was bevestigd, nog te
veranderen.

Indien het doodvonnis ten uitvoer wordt
gebracht, zal dit de zevende maal zijn in de
geschiedenis van de Ver. Staten, dat een
vrouw wegens moord is terechtgesteld. Een
groot aantal vrouwen is wel ter dood ver-
oordeeld, maar koos later ten gevolge van
de openbare roering, genade.

De veroordeelde heeft de mededeeling
van de opvatting van den gouverneur zeer
geleaten aangehoord, hoewel ze nog eenige
hoop uitte wakens het feit, dat de gouver-
neur nog geen definitieve beslissing heeft
gegeven.

In haar testament heeft ze haar bezittin-
gen, bestaande uit twee lijfrenten, die haar
vermoorde man indertijd voor haar koelt,
aan haar moeder en dochter vermaakt.

De oorschulden en herstelbetalingen. —
De « New-York Herald » meldt uit
Washington dat binnen korten tijd een
volledige herziening van de oorschulden en
herstelbetalingen verwacht kan worden.

Men zal zich herinneren, dat onlangs M.
Mellon, de Amerikaanse secretaris van de
schatkist verklaard heeft, dat hij het eens
was met de opmerking van M. Parker Gil-
bert, den agent van de herstelbetalingen, dat
men er binnen afzienbare tijd toe zal moe-
ten overgaan tot het totale bedrag van de
door Duitsland te presteren herstelbeta-
lingen vast te leggen, maar dat hij zich er
tegen verzette hieraan een herziening van
de oorschulden der geallieerde landen
vast te knoopen.

Velen in de hoofdstad der Ver. Staten
meenen nu echter dat Amerika binnenkort
het initiatief zal nemen tot een behandeling
van de twee problemen tezamen. Men meent
dat Parker Gilbert ook deze opvatting had,
maar huisvering was om daarvan te doen
blijken, omdat hij niet wist welke houding de
Amerikaansche regering tegenover de twee
problemen zou aannemen.

Van officieele, maar ingewijde zijde,
werd het volgende plan medegedeeld.
1. Zal men beslissen, hoeveel Duitsland
in totaal zal betalen;

BUITENLAND

AMERIKA.

Als de vroegere geallieerden het over
dit bedrag met Duitsland eens zullen zijn
geworden, zal er een groote internationale
financieele transactie plaats hebben om de
gerekte betaling door Duitsland te verzeker-
en.

30 zijn Duitslands verplichtingen op dese
wijze groot, dan zal er een herziening
plaats hebben van de bedragen, watover
na een overeenkomst bestaat tusschen Ame-
rika en de Franse en de Britse schuldenaars.
De overheden te Washington, hebben bij
de discussie over het jaarlijkse verslag
van Parker Gilbert niet getracht om te
verklaren, dat het uitzicht geeft op een
aanmerkelijke verbetering van den inter-
nationalen financieelen toestand en een even
groote verbetering van de handelsbetrek-
kingen en de internationale verstandhou-
ding.

Men weet niet, in hoe verre deze opvat-
tingen ook tot het Witte Huis zijn doorge-
dronnen, maar men verwacht op 't oog-
blik nadere mededeelingen van het mini-
sterie van financiën.

OOSTENRIJK.

Een jong meisje dat men dood waande
levend begraven. — Een jonge Italiaansche,
Louisa Papelli, fabriekwerkerster, wonende
met hare moeder in eene kleine hut, gele-
zen op 20 kilometer van Budapest, was een
schoon, verstandig, werkzaam meisje.

Een hauer landgenooten had haar verleid;
Louisa, om de schande aan hare moeder te
verloopen, daar deze haar voorzeker, het
andere luis zal uitgeven, ging bij een
kwakzalver te rade, die haar iets deed innem-
en.

Het meisje moest zich aldaar te bed leg-
gen; haar toestand veranderde zoo zeer,
dat zij weldra geen teken van leven meer
had.

De geneesheer die het overlijden moest
vaststellen, schreef den dood toe aan een
onsteking.

Louisa werd gekist en naar den dood-
akker gebracht.

Eenke dagen nadien liepen zonderlinge
verrechten in het dorp; men had het meisje
uit het huus van den kwakzalver zien kom-
men.

De politie daarvan verwittigd deed het
lijk ontgraven, om eene lijkeshouwing te
beveelen.

Tien het dekzel van de kist geopend
word, stond men voor een vreed schouw-
sel. Louisa toen zij begraven werd was niet
dood; zij verkeerde in een staat van onge-
voelheid en slaapzucht. Toen zij in hare
doodskist ontwaakte heeft zij wanhopig ha-
re handen tot bloeden toe geslagen, to-
gen de houten planken en ze dan door
haar gekweld afgeknaagd.

De ongelukkige is ten slotte aan verstill-
king gestorven.
De grafkamer onderhoofd verklaarde niets
gehooft te hebben.

ENGLAND.

Opge sloten en van honger gestorven. —
De politie tracht licht te brengen in een
nogal geheimzinnige zaak, voortgekomen in
een dorp van Ashbyfield. Eenzige dagen
voor Kerstmas kwam eene dame, die beweer-
de Boult te heeten, eene kamer huren voor
haar en eene andere vrouw. Denzelfden dag
kwamen de twee vrouwen per auto aan. Mad.
Boult vroeg de eigenaarster van het huis
haar te willen helpen de andere dame, 70
jaar oud en ziek, naar de kamer te dragen.
De twee vrouwen schenen een zeer afge-
zonderd leven te leiden; de jongste ging
haar van tijd tot tijd uit. Zij verklaarde dat
hare vriendin veel beter was.

Verleden woensdag verliet Mad. Boult het
huis en de eigenaarster veronderstelde dat
de twee vrouwen vertrokken waren.

Men oordeelde over hare verbazing toen
zij, Donderdag, in de kamer kwam en 't
oude dame dood op een stoel zag zitten.

De politie werd onmiddellijk verwittigd.

Een bigeropen geneesheer bestaande
de vrouw, Keam genaamd, van honger
storfte, was in tegenstrijd met de ver-
ring harer gezin, was zij slechts 48
niet 70 jaar oud. De lijkeshouwing is be-